

Fokusgruppe B

M: Moderator

A: Bjarne

B: Bente

Fokusgruppen startes med en indledning fra moderator

00:00:00

M: Ja, men vi skal snakke lidt om, hvordan I oplever at være ledige, og hvis I vil starte lidt med at fortælle lidt om jer selv. En af gangen. Hvis du vil starte med at fortælle dit navn og hvad du er uddannet som, eller du tidligere har arbejdet med og hvor længe du har været ledig.

A: Jeg hedder Bjarne, skal efternavnet ikke med?

M: Nej.

A: Jeg er årgang 59 og udlært landmand oprindeligt tilbage i 82.

M: Ja

A: Har været selvstændig til 31/12 2011., hvor jeg solgte min gård og stoppede med at være momsregistreret, og det var et mareridt at skulle ind i fagforeningen, når du kommer som selvstændig. Det er godt nok det værste, jeg nogen sinde har prøvet.

M: Ja

A: Alle de regler der var, og det var en jungle uden lige.

M: Ja

A: Så var jeg arbejdsløs fire måneder sidste år, og så blev jeg fyret igen her igen den 8. februar. Men har de sidste syv år arbejdet som maskinfører. Har gravet jordvarmskabler, jordvarmsslanger ned for et firma og haft et haveservicefirma og det var så mens jeg var momsregistreret.

M: Ja

A: Men nu er jeg ved at vænne mig til det her arbejdsløsheds halløj.

M: Ja.

A: Jeg syntes det var hårdt i starten.

M: Ja. Du har altså haft arbejde her i mellemtiden. Det har så også været med...

A: Jordvarme.

M: Med jordvarme – okay.

M: Ja, hvad er dit navn og...

B: Mit navn er Bente

M: Ja

B: Ja det er med j, og jeg bliver snart 42 den 27.

M: Ja

B: Jeg har arbejdet med rengøring på [En landsdækkende hotelkæde] sidste år.

M: Ja

00:02:10

B: Jeg fik diskosprolaps i ryggen, som jeg skal sygemeldes og de ville ikke acceptere det, så de fyrede mig.

M: Okay

B: Så kom jeg hertil og så har jeg lige raskmeldt mig for halvanden måned siden.

M: Okay

B: Jeg vidste ikke jeg bare skulle komme her.

M: Nej

B: Men det går så hurtigt, men det er godt at være der på jobcenteret og sådan nogen ting.

M: Ja

B: Jeg bliver stresset.

M: Ja ja

A: Så fik jeg brev i fredags, så skal jeg lige komme her.

M: Ja

B: Det er for meget, det er for hurtigt. Nogen var det hver 3. måned, nu er det hver 14. dag.

M: Ja, men det kommer vi også til at tale rigtig meget om. Er du uddannet, har du en uddannelse eller har bare altid arbejdet som rengørings...

B: Nej, jeg har arbejdet i Frederikshavn plus jeg har arbejdet i Støvring fordi jeg fik arbejde hos [En nordjysk virksomhed].

M: Ja

B: Jeg har taget kurser, jeg har der til de lukkede og fyrede 500 mennesker derude.

M: Ja

B: Det var frygtelig hårdt og så fandt jeg arbejde som rengøringsassistent her i Aalborg.

M: Ja

B: Det var lige stresset at skulle finde arbejde. Jeg var glad for at finde arbejde, et firma men så kommer alt det andet. Jeg skal bare finde et job, lige meget hvor presset man er så skal man bare

M: Bare det at have et arbejde...

B: Ja, og nogen gange det er frustrerende.

M: Ja, men nu er vi startet, og I skal endelig bare sige hvad I tænker når jeg lægger nogle emner op. Så prøver vi at styre det, så I begge to får lidt plads. Jeg vil ikke sige så meget, det egentlig mest jeres holdninger og meninger. Sig hvad der falder jer ind, omkring de emner vi kommer til at tale om. Hvis vi starter med at tale om, hvad det er der fylder mest i jeres hverdag, hvad er det der det største problem eller udfordring?

Bjarne: I starten syntes jeg det var, at man følte sig udenfor samfundet.

M: Ja

00:04:34

Bjarne: At man gik hjemme eller lå på sofaen fra morgen til aften, hvor alle andre havde et liv, hvor dit liv står stille.

M: Ja

A: Men det er jeg så kommet over.

M: Ja.

A: Men det var hårdt i starten.

M: Det var hårdt – ja. Hvordan, du siger det her ” du føler dig udenfor fællesskabet”

A: Ja

M: Den adskillelse fra at have været en del af et socialt fællesskab, hvordan oplevede du det?

A: Jeg tror jeg har fået en mindre depression af det.

M: Så det var psykisk...

A: Jeg gik i stå og psykisk nede.

M: Var det fordi du ikke havde de samme rutiner eller var det...

A: Nej, det var bare det at jeg var sat på standby i forhold til alle mulige andre.

M: Så at gå derhjemme og ikke have nogle kollegaer, manglede det sociale liv.

A: Ja, det var meget hyggeligt den første uge, men så er det ikke sjovt mere.

M: Nej. Hvordan så, du siger du ikke har det sådan længere? Hvordan kom du...

A: Det er jeg kommet over. Der er gået fire måneder nu, og jeg har vænnet mig til det.

M: Ja. Hvordan har det ændret sig?

A: Hvad mener du?

M: Har du gjort noget for at ændre på det?

A: Jeg har nok tage mig lidt sammen. Er kommet i gang med noget, købt en cykel får motioneret lidt og visse dage kommet op på den. Man skal tage sig selv i nakken (Bjarne, Fokusgruppeinterview B)

M: Ja

A: og ikke bare at ligge på sofaen.

M: Prøve at komme i gang

A: Bare at rydde op ude i stalden eller et eller andet.

M: Lave nogle projekter

A: Ja

00:06:37

M: Hvad med dig, hvad synes du har fyldt mest ved at blive arbejdsløs?

B: Når man har arbejdet i så mange år. Jeg bor alene og har tre børn, boet alene i to år med dem, altid selvstændig altid gang i den fra klokken fem om morgenen og så til klokken ni om aftenen, så det er også hårdt. Men så lige pludselig, som han siger, så stopper det hele. Ja alle ens rutiner om morgenen og indtil man går i seng. Så man kan mærke det selv. Jeg bliver også træt af bare at blive hjemme.

M: Ja

B: Og jeg hader at kigge fjernsyn, hader bare lyden i huset. Bare at være lukket inde i huset, det er lige som at være i fængsel, der er ingenting, jeg kan ikke lave noget, ikke finde det der arbejde. Nu skal jeg selvfølgelig også passe på pga. min ryg, men alligevel. Men jeg bliver stresset, uden nogen grund til at blive sur, søger jeg et eller andet skænderi. Og når jeg så falder til ro, tænker jeg hvad er det for noget. Sådan har jeg aldrig været før.

M: Nej

B: Så jeg kan mærke...

M: Det presser dig

A: Det stresser..

B: Det stresser mig. Andre de kan måske ikke se, man er lukket inde. Selvfølgelig er det dejligt en uge, eller lidt mere, hvor man har tid til at have besøg, og have lidt mere tid til sig selv. Men hvis nogen kan holde det ud mere end en måned.. jeg kan ikke. Jeg er allerede i dårlig humør. Jeg har raskmeldt mig for halvanden måned siden, jeg skal bare finde mig et arbejde. Jeg ved godt jeg ikke må, men det skal jeg bare.

M: Ja

B: Jeg kan bare ikke sidde der hjemme.

M: Nej. – Hvad gør du så lige nu. Hvordan får du hverdagen..hvordan med en almindelig hverdag, hvad laver du?

B: Jeg fik en hund, som jeg går en tur med. Men nogen gange, har jeg, min søn på 21 år som stadig bor hjemme, han kan ikke få en lejlighed, så slipper han de rutiner han har her hjemme. Så diskuterer jeg med ham, eller så har jeg ikke nogen at... Så kommer min datter og to små børnebørn, men det er dejligt den time halvanden, de er der, men så alligevel om aftenen så mangler man noget. Måske så tænder man fjernsynet men jeg kigger ikke på det, jeg tænker på noget andet. Kan jeg finde arbejde – er det muligt at finde bare et eller andet. Jeg vil lave noget.

M: Ja

00:09:25

B: Bare komme ud.

M: Ja

B: For mig er det stres. Jeg skal bare ud. En gang imellem så skal jeg bare ud

M: Ja

B: Det er hårdt, nu har jeg ikke haft min egen virksomhed, som ham, og det må have mere stressende for ham. For mig var det at tage bussen til Støvring og tilbage, det var også en rutine. Jeg har arbejdet i mange år.

M: Så du savner at skulle af sted hver dag.

B: Det savner jeg.

M: Ja

B: Det savner jeg simpelthen. Jeg har arbejdet om natten, det var arbejde fra klokken ti til klokken seks om morgen.

M: Ja

B: Så hjem og sove og så op til det hele igen, det var simpelthen en rytme du har.

M: Ja

B: Men jeg savner alt muligt, mine kollegaer og venner, at være i selskab med dem.

M: Hvordan med jeres sociale liv, du siger venner nu. du siger man laver ikke en skid, får i stadigvæk set lige så mange mennesker som I gjorde i jeres almindelige fritid? Nu har I egentlig hele tiden!

00:10:44

A: Jeg kommer ingen steder, jeg orker ingenting, er herhjemme altid. Laver om på min rytme, står op klokken to om natten og går i seng klokken syv om aften.

M: Ja

A: Det er helt tåbeligt.

M: Ja

A: Men sådan er uret drejet.

M: Der mangler struktur

A: Man skal have noget at stå op til, det er der ikke.

M: Så lige at mødes med en kammerat...

A: Jo der kommer en – to – tre – fire stykker.

M: Jo, men man planlægger det ikke som da man havde en fast hverdag.

A: Man gør heller ikke noget selv for det.

M: Nej

A: Nu er man sat ud på sidesporet.

M: Ja. Hvordan – får du lavet de aftaler du plejer at have?

B: Nej overhovedet ikke.

M: Nej

B: Det er fuldstændig anderledes. Der er nogen gange, vi ringer til hinanden og hører, hvordan det går.

11:39

M: Hvordan, hvorfor tror du det har ændret sig?

B: Jamen når der lukker et firma er det ikke bare mig der har mistet jobbet. Så nogen de er flyttet til København, nogle er flyttet til et andet sted og nogle de har familie, de har ikke så meget tid.

M: Ja – Hvordan sådan med uvisheden. I ved jo ikke hvornår I får et arbejde igen? Hvordan takler I den her uvished?

A: Vi kigger på de uger der er tilbage, inden man ryger ud af systemet.

B: Ja

A: Ja, jeg skal starte på fredag, hvis jeg så må.

M: Ja

A: Det var så derfor jeg kom i dag, for jeg skal lige. Det er da stressende, at dagpenge perioden den bliver halveret.

M: Ja

A: Og vi bliver ikke yngre.

M: Nej

A: Så selv om de siger det grå guld har glød, så skal man helst være 20 og have 30 års erfaring.

M: Lige præcist. Men hvad med dig, hvad tænker du om fremtiden?

B: Jamen lige som han siger, at fagforeningerne og dagpengene de ryger. De bliver os vildledende, jeg har optjent så meget og kæmpet for dem, og nu har jeg kun 15 uger tilbage.

M: Ja

A: 15 uger?

00:13:16

B: Ja 15 uger.

A: Ja

B: Ja i sådan et land, samfund så ryger jeg på bistandshjælp, kontanthjælp.

M: Ja

B: Det er mere stressende end det her. Jeg skal bare finde et eller andet. Når man er glad for at arbejde, siger man " Du skal finde et arbejde" Det er et ønske du ikke kan opfylde.

M: Nej

B: Måske andre, men jeg kan ikke finde et der kan opfylde mit ønske

M: Nej

B: Er der et arbejde så tager jeg det selvfølgelig, så man ikke skal stå her.

M: Nej

A: Dem der er her som sagsbehandlere og i fagforeningen, de skulle selv prøve at være arbejdsløse.

M: Ja

A: Så ville de få et andet syn på at vi ikke bare er nogle dumme skiderikker, der ikke gider nogen ting. Hvor de kommer med trusler. Hvis du ikke kommer, og hvis ikke dit og dat så får det nogen konsekvenser for dine ret til dagpenge. Så trækker de, eller så ryger du ud..

B: Ja

A: Det er jo ikke en loppetjans selv om mange har det indtryk. Det er jo ikke for sjov man går sådan her.

B:Når man ser til fagforeningsmøderne, vi er der i to timer, der er store møde og der kommer mange. De fortæller så meget vi skal, men vi er nogen der kæmper og gerne vil videre have et arbejde. Det er da lige meget hvilket.

M: Ja. Når vi skal tale om stress, hvordan har I oplevet stress?

00:15:05

A: Jeg har fået en blodprop.

M: Så det var simpelthen fysisk du kunne mærke det hele på din krop.

A: Ja

M: Den kom du så i behandling for?

A: Ja. Det tog tre dage. den nåede ikke at sæt sig, men jeg blev da lam i den ene side af kroppen.

M: Det var da noget af en oplevelse!

A: JA...

M: Hvordan har det påvirket?

A: Ja det er jo heller ikke rart at tænke på. Jeg får da blodtryksfortyndende og kolesterolsænkende medicin. Jeg kunne selvfølgelig tabe mig lidt, men det var ikke derfor jeg fik den, det var stress, i forbindelse med jeg stoppede som selvstændig.

M: Ja

A: Og gik ind i systemet.

M: Ja. Hvad er det – er det det praktiske eller det mere psykiske i at vide - - du siger der hele tiden er nogen der er efter dig?

A: Det er de regler der er i forhold til, hvad jeg måtte og ikke måtte.

M: Ja

A: Der var mange ting jeg måtte afvikle først og hvad jeg måtte eje. Havde jeg nok timer til overhovedet at komme på den lave dagpengesats.

M: Det er også noget med de her krav

A: Endelig de her krav. Havde jeg ikke haft revisor på så havde jeg skudt mig selv. Det var ikke noget jeg selv kunne styre.

M: Nej

A: Det var hårdt.

00:16:30

M: Det er en voldsom oplevelse du har haft af det.

A: En grim oplevelse.

M: Ja gør du noget i dag for at holde den stress nede?

A: Jamen jeg bliver ikke stresset mere

M: Nej, nej

A: Det er gået over

M: Det er gået væk. Gået i sig selv.

A: Ja, jeg har vænnet mig til det her

M: Ja.

A: Det tror jeg også jeg sagde før!

M: Ja og du har nogle redskaber, så du synes du håndterer hverdagen?

A: Ja

M: JA. – Men hvad med dig? Er der noget, hvordan oplever du stressen?

B: Jamen i 2007 da fik jeg også hjerteproblemer, blodprop eller et eller andet. Men min stress den kom i år, jeg er stadig stresset.

M: Ja, hvordan oplever du det?

B: Jamen når man er så stresset, så begynder man ikke og kan husk, det går helt i sort og så besvimer jeg

00:17:34

M: Det er også fysisk du oplever det?

B: Ja så nu skal jeg tage den med ro for så har jeg det slet ikke. For hvis jeg ikke gør det, så ved jeg ikke hvor jeg ender henne.

M: Hvordan prøver du at håndterer det?

B: Jamen jeg prøver ikke at blive stresset, tænker på noget positivt.

M: Ja

B: Fordi jeg er i fyrrerne, hvis man kan sige det sådan. 41. Jeg er ikke så gammel at jeg stopper lige nu. Jeg skal lave et eller andet.

M: Ja

A: Tiden

00:18:15

B: Man skal tænke positivt, og det prøver jeg meget, jeg ved ikke, hvor lang tid det skal vare.

M: Ja. – Samfundets generelle syn på at være ledig, er det noget I har gjort nogle overvejelser over?

A: Det får man da også stress af at tænke på. Men jeg synes det har ændret sig lidt.

M: Ja

A: Det med finanskrisen, det kan man stadig dække sig ind under, men jeg synes også det er svært. Første gang jeg var herinde, havde jeg sådan en mappe med. Jeg luskede ind og tænkte: "nej nu kan alle se jeg er arbejdsløs", men det spiller jeg ikke på mere.

M; Nej

A: Jeg syntes det var pinligt da jeg holdte henede på parkeringspladsen og stod ud af bilen og skulle ind på jobcentret.

M: Ja du ville ikke ret gerne genkendes

A: Nej

00:19:12

M:Nej. Fordi du var bange for de skulle dømme dig?

A: Nu kan alle se jeg er arbejdsløs, jeg syntes det var flovt.

M: Hvordan nu, hvis folk spørger: "hvad laver du"?

A: Det er fint.

M: Ja

A: Jeg siger nu, at jeg er arbejdsløs. Det er jeg ikke flov over.

M: Nej, nej

A: Det har jeg lært.

M: Ja, det tror jeg da er godt. Hvordan med dig? Hvad tænker du om samfundet?

B: Jamen, jeg tænker ikke så meget. det gør jeg ikke mere, jeg har ikke så meget, imod det

M: Nej, hvad tror du de tænker om dig?

B: Havde du spurgt mig for fem år siden, ville jeg sig." Uha de må ikke se mig", jeg ville gemme mig under et lagen. Men nu er jeg ligeglad.

M: Ja

B: Jeg tager det som det er. Det er ikke kun mig, det er mange mennesker

M: Der er mange i den samme situation.

B: Ja, jeg er begyndt at respektere mig selv som den jeg er

M: JA. Hvis I skal tale om motivation, er der noget der kan virke motiverende for jeres hverdag som ledige?
Noget der kan gøre dagen god

A: Ja hvis solen skinner og det er forår. Det er ikke sjovt, at ligge hjemme på sofaen og der er koldt alle vegne. Snestorm udenfor.

M: Nej

A: Motivationen kommer, når foråret kommer. Så man kan komme ud.

M: Nu siger du, at du har købt en cykel. Er det sådan noget der kan gøre din hverdag lidt nemmere.

A: Ja ja jeg får syre i benene bare jeg cykler 100 meter.

M: Men du har gjort det?

A: Ja der skal ikke så meget til at glæde sådan en som mig.

M: Nej – mm – Hvad med dig? Er der noget, som du synes kan gøre dagen bedre?

A: Du har en hund.

B: Ja jeg har en hund, som jeg er rigtig rigtig glad for. Så jeg får god motion.

M: Ja

B: Selvfølgelig er det træls hvis det sneer, det skalvære et dejligt vejr.

M: Ja

00:21:38

B: Jeg gik forleden dag fra Bilka og til byen to timer og selvfølgelig også tilbage med min hund. Så var jeg også færdig

M: Det også en lang tur. Hvordan med jeres familier – er der noget som I kan finde nogle rutiner sammen med dem?

B: Jo, som jeg siger jeg har to sønner og en pige, og hun har fået to børn. Men de har deres liv, men de kommer næsten hver dag. Kommer de ikke en dag, så spørger jeg:” Hvor er I henne, hvad laver I, hvorfor kommer I ikke”? Det mangler. Men ellers de bor her i Aalborg, så det er ikke så galt. Selvfølgelig de var lidt bekymret over jeg gik ned med stress, men det skal nok gå.

M: Mm

A: Jeg blev skilt for 6 snart 7 år siden, og har fire voksne børn, der er flyttet hjemmefra, hvor den yngste hun blev student i sidste uge. Der skulle jeg have været her i jobcenteret. Jeg var indkaldt til dette her møde i sidste uge, og så ringede jeg og spurgte om jeg ikke kunne komme først i køen til de her samtaler neden under, fordi det var klokken ti, hun skulle have sin hue, for det ville jeg gerne være med til. For nu har jeg, været ude i fire måneder og så får jeg et brev om at nu skal jeg møde, ellers ryger dine dagpenge og alt det der. Så ringer jeg ind og siger om jeg ikke kan komme først, jeg beder ikke om at få noget udsat, for det regnede jeg ikke med jeg kunne. Men om jeg kunne komme først til samtale, så jeg måske kunne nå at give hende den på.

M: Ja selvfølgelig

00:23:25

A: Ja det er lige ovre på Katedralen. Men så siger sagsbehandleren:” At selvfølgelig skal du med til datterens studentereksamen, så selv om jeg ikke må, så flytter jeg dig”. Det var flot

M: Ja.

A: Men jeg måtte ikke sige det til nogen, så nu håber jeg ikke at der er nogen der får skældud eller det at vide.

M: Selvfølgelig ikke. Der er ikke nogen, der får noget at vide.

B: det håber vi i hvert fald ikke.

A: Jeg syntes i hvert fald det var flot.

M: Så jeres familieliv bliver egentlig ikke påvirket af at I går ledige.

A: Det behøver de ikke at være.

B: nej.

A: Jeg ser mere til min. Jeg kan bedre, er der noget med ungerne eller et eller andet, jeg kan altid køre.

M: Du kan altid hjælpe.

A: Ja, når jeg går hjemme. Du ser mere op til at besøge dine forældre i hverdagen. Hvis de inviterer til et eller andet, det er sådan set bedre.

M: Ja.

A: Det er en fordel ved at være arbejdsløs, vil jeg sige, den eneste.

00:24:23

M: Det kommer vi nemlig også til, hvad hvis man sætter det lidt på spidsen, for der er jo ikke noget godt ved at være arbejdsløs, men hvad kunne være det bedste og hvad kunne være det værste? Hvis i skulle sige to ting.

B: For mig der var måske det bedste nok den første uge, arh yes, nu kan jeg nå alt muligt. Men bagefter det værste, du kan ikke finde arbejde. Så tænker man bare alt muligt.

M: det var ikke sjovt.

B: nej. Det var ikke sjovt.

A: Jeg vil nok sige at det bedste, er det med tiden til min familie. Man kan være mere sammen med dem, være til rådighed. Har man nogle venner på Sjælland, der mangler en hånd til et eller andet, så kan man tage over og hjælpe dem, ikke.

M: Og hvad synes du så det værste det må være?

A: Det er igen det med, at være udenfor samfundet i starten, jeg synes ikke det er så galt mere.

M: Nej, men at stå udenfor fællesskabet.

A: Ja.

00:25.35

M: Og i synes slet ikke i har oplevet fordomme omkring at være ledig.

A: Ikke jeg har hørt.

M: Nej, det er jo godt.

A: Der er ikke nogen der siger, dumme svin, skal du ikke til at komme i gang.

M: hvordan med jeres syn på jer selv, har det ændret sig.

A: Ja, jeg har accepteret det. Og har det fint med det.

M: ja.

B: Det er man jo nødt til.

M: ja, det er rigtig.

A: Så kan du gå at skælde dig selv ud hele tiden, ikke.

M: Ja, det kommer man ingen vegne med. Nu snakkede vi om hvad der kunne gøre en dag god, er der noget der ved at være ledig, der decideret kan gøre en dag dårligere.

A: Det er den samme tomme rum, det er sådan set vejret der afgør det, synes jeg.

M: ja.

00:26.37

M: i forhold til fremtiden, hvad gør du dig af forstiller om fremtiden.

A: Det behøver jeg ikke at spekulere så meget over, nu er jeg jo 53. Det er jeg sådan set glad for, jeg ikke er lige så gammel som dig og skal starte forfra. Jeg aner det ikke, jeg lever i nuet.

M: Du lever i nuet, du gør dig ikke så mange tanker.

A: Det kan jo være jeg er væk om to år eller være at jeg holder i 30, så er det jo ikke så godt. Men jeg lever i nuet.

M: hvad tænker du om fremtiden?

B: håber jeg kan finde et arbejde, jeg kan være tilfreds med.

M: ja.

B: Jeg kan ikke gøre mere. Selvfølgelig giver jeg ikke op, fordi jeg er ung, 40 år. Det er ikke gammelt.

A: selvom du er bedstemor.

B: ja, nu fik jeg datter som 17-årig, 15, jeg kan ikke huske selv. Jeg har et voksent barn, som klarer sig selv. Så er det mig der skal leve uden job.

A: En af mine gode venner blev bedstemor, som 36-årig. Det var også flot.

M: Ja, det er godt klaret.

A: Ja, to gange 18.

00:27.50

M: Hvordan med sådan nogle sociale fællesskaber med tidligere kollegaer, er det noget i har holdt fast i?

A: Næh.

B: Jeg har nogle venner, har lige mødt en der for en lille måned siden, hun boede i Støvring, men er flyttet til Aalborg, pga. de har en kæreste. Det blev jeg overrasket over, hun var så glad.

M: Ja, det var godt.

M: Så hvis nu du skal tænke på dine tidligere kollegaer som også er blevet arbejdsløse, hvordan tænker du tingene har ændret sig for dem.

B: Jamen nu har jeg snakket med et par stykker af dem, og det er lige som mig. Der er nogle der ikke har noget, selvfølgelig de har en mand og sådan noget. En der har fået arbejde, en der tager sig af huset og sådan noget, helt andre ting. Men det har jeg lært at leve med. Men når man har været enlig mor nu i 2 år, så rammer det lige sådan op og ned. Så kan man ikke tage syd på. Og det er ikke nok med dagpenge. Det er ikke nok.

M: så det økonomiske.

B: Ja, også det økonomiske, det går også galt.

00:29.09

M: Ja, stresser det dig?

B: Ja, det gør det, du har lige pludselig, du skal betale forsikringer, strøm og husleje og telefoner og det hele, og så står man der, hvor meget har man så at leve for. Og man har altid haft råd til det hele, og så har man ikke tænkt på noget, det er også stressende.

M: ja.

A: ja, det er også noget jeg gerne lige vil kommenter det der. De sidste to år inden jeg fik solgt min gård, det eneste jeg tænkte på fra morgen til aften, hvor skaffede du de penge du mangler, det var penge, penge, penge. Det er noget af det mest stressende der findes.

B: Du tænkte ikke på det før, for du har dem.

A: Ja, det har jeg så nu. Men lige da du nævnte det, det er rigtigt. Nu bor jeg billigt, der hvor jeg bor til leje, ingen forpligtigelser, jeg kan gøre hvad det passer mig. Det giver ro i maven.

M: Ja.

A: Jeg får bare mine dagpenge, og dem kan jeg klare mig for, og det har jeg det fint med.

M: ja, så økonomien skal være på plads.

A: Ja, det er det værste hvis det ikke kan hænge sammen.

B: ja.

A: Så ikke noget med at gå ud og tage billige forbrugslån.

M: nej.

30.31

A: vel?

M: nej.

M: Men hvis nu vi går videre til noget med ansvar. Hvordan har i oplevet det med at have et ansvar som ledig?

B: ansvar?

A: overfor hvem?

M: Overfor jer selv, eller overfor jeres familie.

B: Jeg har oplevet meget ansvar, for når du bliver alene som mor, så skal du have ansvar lige som du skal være mor overfor og tænke på dem, og give dem alt muligt.

M: har det ansvar ændret sig?

B: Ja, selvfølgelig fordi de er blevet voksne og er flyttet hjemmefra.

M: ja, men i forhold til at du blev ledig, til du blev arbejdsløs. Synes du så der var flere bekymringer eller var det det samme.

B: Ja, af flere grunde, nu jeg siger de er flyttet hjemmefra. Nu har jeg ikke det der, vi hjælper med et par tusinde, det kan du ikke. De har deres eget. Nu har jeg ansvar for mit eget, og det koster. Jeg bor her i byen, men du skal betale lejlighed og have tøj på og mad, det er dyrt. Jeg er alene, du skal betale strøm, to et halvt tusinde, det er forfærdeligt, det er bare så man har noget.

A: Jeg er så, så heldig, at hvis jeg kommer i økonomiske problemer, så har jeg en datter der tjener så meget, at hun ikke ved hvad hun skal bruge dem til, så hun siger: "far ved du hvad, du siger bare til om det er 50 eller 100 tusinde, for nu har du sørget for mig i 18-20 år."

M: I kan hjælpe hinanden.

A: Det var pænt af hende. Men den tanke skal man også lige vænne i hovedet, for det er lidt sjovt og pinligt at skulle låne penge af sine børn.

B: ja, sådan har jeg det også.

A: Men hvis man kommer ud i det, så ville jeg da tage imod det.

00:32.25

M: Men ellers det er ikke nogen skam.

B: Nej, det skal ikke være nogen skam. Hvis vi tænker på det, så ender vi ikke noget sted.

M: Jamen jeg vil gerne sige tak, jeg synes det var dejligt at i var så åbne.

B: Jo, men det er ikke noget at gemme.

A: Vi har ikke noget at skjule.

00:32.52

M: jamen lige præcis, det er det min undersøgelse handler om. Det er at vi simpelthen skal være bedre til at få tingene på bordet. Rigtig mange af dem jeg har talt med, fortæller jo om at de er enormt stressede, det er jo forfærdeligt, at man skal gå og være så stresset, når man rent fysisk ikke skal lave det sammen som tidligere. I har jo lavet meget mere end I gør nu.

A: Jamen jeg laver sgu ikke noget nu...

M: Jamen alligevel kan I være så enormt påvirket. Hvis det fortsætter med den høje arbejdsløshed, er vi jo simpelthen nødt til, at få ændret på den måde systemet kører på. Det er jo absurd at være stresset over at lave ingenting.

A: Jeg blev også stresset over [En landsdækkende fagforening], den fagforening, jeg havde været medlem af i mange år, hele tiden havde fat i mig. Så skulle jeg dit og dat, og hele tiden blev man jaget rundt. Så skulle man til møder, det var lige i starten, hvor det hele var nyt. Det var jeg meget stresset over.

M: Ja

A: Det irriterede, gid jeg aldrig nogensinde blev arbejdsløs mere, for det er da noget af det mest forfærdelige at være inde i det system der. Det er ikke noget man gør for sjov, det er det altså ikke. Vil du ikke sige det?

B: Det er forfærdeligt.

M: Det er et hårdt job, at være arbejdsløs.

A: Det er det.

B: Det er det, det hårdeste. Jeg har simpelthen ikke troet, at det var været sådan. Jeg havde også sommetider tænkt: " Tænk hvis der en dag ikke var arbejde"

M: Det kan du ikke sætte dig ind i?

B: Nej, aldrig.

A: Det tror jeg ikke der er så mange.

B: Nej. Jeg tror alle, lige som os gerne vil have noget at lave.

M: JA. Jamen jeg vil sige tusind tak, og så må I have held og lykke med det.